

Обимни грађевински захвати прете Немањиној 14. После Нове године, кад им време није. Констракшн, изолејшн, па реконстракшн, што би рекао Екрем Јеврић.

Због чега се 25 министара и четири потпредседника растрчало на релацији „кућа - пос'о; пос'о - кућа“ и сви би, осим мудрог Љајића који се понудио да, са све ресором врућих кромпира (радом, социјалом и Хагом, приде) добровољно легне на жртвеник штедње - да убеде Андрићев венац како се баш без њих не може.

Ко нормалан скраћује Владу у другој половини мандата, осим ако му није једино стало да се дохвати боце с кисеоником?

Коначан договор пашће, као и увек у ове две и по године, на „каналу“ Д-Т-Д. Дачић, Тадић и Динкић, тј. први и трећи одлучиће има ли Цветковићевој Влади даљег живота или су УРС и СПС толико консолидовали снаге да је само питање брзине ко ће први, у овом каубојском двобоју, „повући револвер“ у овај кабинет. Накарадно састављана, Влада се, по Марфијевом закону, и раставља.

За замајавање јавности, четири принципа на којима је Влада формирана званично су гласили: опредељење за европску будућност Србије, неприхватање једнострано проглашене независности Косова и Метохије, јачање економије и социјалне одговорности и поштравање борбе против криминала и корупције.

И врапцима на грани, свима осим тзв. друштвено ангажованим, национално одговорним и државно прогресивним медијима и опинион мејкерима, још је у пролеће 2008. било

јасно да су једини критеријуми на којима се окупила и латентно окупља (јер то је процес који константно траје под слоганом „посланици су власници својих мандата“) владајућа коалиција садржани у императиву: Не, не и не са двојицом Војислава и једним Томиславом!

Главни „кривац“ за формирање Владе коју, на дан 22. 11. 2010, твори или брани 19 и по постојећих и непостојећих странака, странчица, кружока и парламентарних јединки, били су инат и сујета председника Демократске странке - што ће рећи - и Републике Србије.

Заборавне ћу подсетити на неистиниту тезу која је, у међувремену, израсла у флоскулу, да су, на изборима у мају 2008, самопроглашене „проевропске снаге добиле мандат грађана“. На сајту Републичке изборне комисије лепо пише да је „Листа за европску Србију - Борис Тадић“ (дакле, ДС, Г17 плус, СПО итд. итд. заједно) освојила укупно 1.590.200 гласова, а „евроскептици“ (Томислав и Војислави), на другој страни, чак 1.700.423 гласа, или, појединачно „Српска радикална странка - др Војислав Шешељ“ 1.219.436 и листа „Демократска странка Србије - Нова Србија - Војислав Коштуница“ 480.987 гласова. Тј. 110.000 гласова више.

Мираз од 313.896 гласова који је у ову Владу унела листа „Социјалистичка партија Србије - Партија уједињених пензионера Србије - Јединствена Србија“, ћувегија Дачић зарадио је, таламбасајући, од јануара до маја 2008, између јавног излива љубави Коштуници, сликања под Милошевићевом сликом и позивања да се Косово брани, ако треба, и силом. Што се, ваљда, из угла актуелне државне пропаганде, данас тумачи као еврофилија и еврофанатизам.

Операција убијања, до пре три лета, најјаче странке у земљи је скоро па успела, али се, противно замисли инспиратора, ствар отргнула контроли: на развалинама радикала накалемило се и разбујало напредњаштво.

Зато је наш председник сада у позицији оног чичице из „Ко то тамо пева“: „Немојте људи, ко бога вас молим. Зваћу децу... Децо, оооо... Буши гуму, ха, ха, ха...“ Тако га је неко посаветовао да спинује не би ли одвукао пажњу јавности са суштине проблема: да ли

грађани живе боље или не него пре три лета?

Сад ћемо се сви скупа замајавати реконструкцијом следећа три месеца, Влада ће удахнути још мало ваздуха, а ванредни избори као једино решење биће забрањена тема, барем док се не доврше унутарпартијска пробирања по странкама владајуће коалиције.

А потребно је само мало храбрости. Ако је председник ДС сигуран у исправност сопствене политике, ако верује у властиту идеју, нека распише изборе и провери где је и шта је. Још је у његовим је рукама сва логистика и инфраструктура која обезбеђује ту победу.

Буде ли и даље одуговлачио с том одлуком и припуштао да његову Владу и политику му бране особе попут спикерке парламента која, не трепнувши, апелује на посланике да гласају за ребаланс буџета, јер ће само тако моћи да крену озбиљна средства ка разрушеном Краљеву (!?) - председникова политичка опција изгубиће још убедљивије него што је поражена на прошлим парламентарним изборима.

(Данас)